

Tien jaar TransitieWeb 2011-2021

Samenstelling
Fred Teunissen

Omslagontwerp: Henk Jansen
Eindredactie: Fred Teunissen
Opmaak binnenwerk: Annelies van Roosmalen
ISBN: 9789491728457

Copyright 2021: alles uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden overgenomen mits een duidelijke bronvermelding wordt gegeven (Creative Commons BY 4.0 licentie).

The logo for Aloha Publishing, featuring the word "Aloha" in a stylized, handwritten font. The letter 'A' is large and has a long, sweeping tail that curves under the word.

Aloha is een imprint van Trophonios Publishing

Inhoud

DE NIEUWE TIJD	9
1. De Nieuwe Aarde	10
2. Breakthrough Energy	20
3. Akasha	28
4. Orgonite	35
5. Toekomst	56
ETHIEK EN RELIGIE	72
6. Goed en kwaad	73
7. Moreel kompas	86
8. Atmosfeer en bewustzijn	102
9. Christelijk geïnspireerd	114
SAMENLEVING	123
10. Oude beschavingen	124
11. Persoonlijke levensstijl	129
12. De coronacrisis	135
13. Media en censuur	181
GEZONDHEID	211
14. Groen en groente	212
15. Natuurlijk genezend	221
16. Morgellons	234
17. Gezondheidsrisico's van 5G	242
18. 5G en corona	260
19. Vaccinaties	303
20. Mondkapjes en PCR-test	330
21. Een virus?	356
GEOPOLITIEK	376
22. Geheime ruimtevaart	377
23. Kernenergie en Fukushima	396
24. 9/11	406
25. Chemtrails	415
26. MH17	429
27. Terreurbranden	439
28. Opwarming en CO ₂	448

BASISBEWEGING	463
29. Lokale initiatieven	464
30. Demonstraties	476
31. Protestsongs	501
Nawoord	505
Auteurs	506
Eindnoten	507
Register	512

Inleiding

Op 14 juli 2011 zaten Henk Jansen en ik op het boventerras van café De Jaren in Amsterdam om een proefopname te maken voor wat we toen TraRadio noemden. Henk had eerder op die nieuwe domeinnaam TransitieWeb.nl een mooie site gebouwd. Dit onderonsje op het boventerras aan de Nieuwe Doelenstraat was ons allereerste – en op de nieuwe site te publiceren – wapenfeit. Het is bij die ene podcast gebleven. Maar sindsdien verschenen er wel meer dan 600 berichten en langere artikelen over een brede waaier van onderwerpen op de website.

In de loop van 2021– met dit lustrum in het vooruitzicht – bladerde ik wat door ‘De Jaren’ van TransitieWeb. Daarin trof ik van alles aan dat het waard is om bewaard en herlezen te worden. Daarbij kwam dat de continuïteit van de website onzeker is geworden nu de censuur op het internet zulke ernstige vormen aanneemt. Het leek daarom raadzaam om de kern-inhoud van dit blog buiten de digitale arena om veilig te stellen door hem te boek te stellen.

Tijdsprongen

In deze bundel worden enorme tijdsprongen gemaakt. Van diepe verledens naar verre toekomsten en weer terug. Daardoor ontstaat een transparante kijk op het heden, want in het heden reiken verleden en toekomst elkaar de hand.

Zo heeft de coronacrisis, die we nu beleven, historische wortels die duizenden jaren teruggaan in de tijd. Zonder zicht op deze wortels is deze crisis niet goed te begrijpen, laat staan te boven te komen. Sterker nog: ze is dan niet goed *waar te nemen*. Het zintuiglijk-mentale instrumentarium voor een goede analyse ontbreekt als je een NU-bril op je neus zet. Hetzelfde geldt voor toekomstige ontwikkelingen. Ook voor degene die de toekomst niet goed aanvoelt is het heden slechts *beperkt waarneembaar*.

Leeswijzer

De indeling van dit boek is thematisch. Dat heeft als grote voordeel dat je snel bij de gedeelten komt die je belangstelling hebben. Binnen zo’n thema is de volgorde bijna overal chronologisch.

Bij de selectie van de teksten was het nog een hele uitdaging om alles rond de coronacrisis een evenwichtige plek binnen het tienjarige geheel te geven. Ik hoop dat dit gelukt is.

Een andere uitdaging was de censuur. Ik schat dat zo’n dertig procent van alle verwijzingen vanaf TransitieWeb naar YouTube inmiddels doodlopen op de mededeling: ‘Deze video is niet beschikbaar.’ Dat is Orwelliaans voor: hij is er wel, maar we tonen hem niet aan jou. Dan

volgde een zoektocht in een veelheid van alternatieve video-platforms in de hoop daar precies diezelfde video terug te vinden. In veel gevallen is dat gelukt.

Dat brengt me meteen op nog iets anders: de qr-codes. Ik heb er ruim gebruik van gemaakt, zoals je ziet. Daar zijn verschillende redenen voor. De belangrijkste is de archief-functie van deze bundel. Zou TransitieWeb niet meer in de lucht zijn, dan zijn veel videolinks vanuit dit boek dat nog wel dankzij de qr-codes. Ik beseft dat het gebruik van smartphones omstrede is, maar een feit is dat ongeveer een derde van de bezoekers van TransitieWeb op de website komt middels een mobiele telefoon. Dit zullen overwegend wat jongere mensen zijn. Maar ook wie van een bepaald thema studie wil maken is deze qr-functie bijzonder handig.

Een andere reden is dat in de geprinte tekst van de artikelen de hyperlinks wegvallen. Met de qr-code kom je snel bij de onlineversie van het artikel inclusief de hyperlinks.

Bij artikelen met weinig noten is gekozen voor voetnoten, Je herkent ze aan een sterretje. Bij artikelen met veel noten is gekozen voor genummerde eindnoten. Je vindt die achterin het boek.

De volgende tien jaar

Bij de start van dit blog stond mij een groepsblog voor ogen, maar om de een of andere reden kwam het er steeds maar niet van. Tot vlak voor en tijdens het eerste jaar van de coronacrisis. Er hebben inmiddels meer dan dertig co-auteurs bijdragen aan de site geleverd.

Een andere diepe wens was dat er een kleine kernredactie van professionals zou komen. Ik heb me afgevraagd of dit een goede intentie zou kunnen zijn voor de volgende tien jaar. Mijn gevoel daarover is dat dit niet zo is. Er zijn inmiddels veel onafhankelijke media die uitstekend werk doen. Dat betekent dat ik mijn focus kan verschuiven.

Voor TransitieWeb denk ik bovenal aan een verdieping van de inhoud. De vraag is wel of dit blog daarvoor nog wel het meest geschikte medium is. Misschien is ook hier – met het oog op wat er allemaal nog op ons afkomt – een papieren bestaansvorm verstandiger.

Ik hoop dat deze bundel de lezer aanmoedigt tot het zetten van moedige stappen in de huidige toekomst.

Fred Teunissen
augustus 2021

DE NIEUWE TIJD

Hoofdstuk 1 - De Nieuwe Aarde

De manifestatie van de Nieuwe Aarde

*Het mooie van lokale initiatieven
is dat ze over de hele wereld plaatsvinden*

Online

PDF

Toen ik in de vijfde klas van de lagere school mijn eerste opstel schreef, verbaasde en verontrustte ik de onderwijzer en mijn ouders met het resultaat van die vuurproef. Ze waren onder de indruk van de zeggingskracht. Maar ook enigszins verontrust over de afwijzing van de structuur van onze samenleving die duidelijk uit de tekst sprak.

De titel was ‘Regen’. Ik beschreef daarin hoe ik in een bootje op het water, onder de veilige koepel van een paraplu, in de stromende regen de gewone wereld aan me voorbij zag trekken. Met als uitgangspunt het geraas van de snelweg op enkele honderden meters afstand en de innerlijke strijd die dit geluid bij mij opriep: ga ik aan die waanzin meedoen? Of houd ik het hier verder voor gezien?

Ik ben ‘aan boord’ gebleven en heb me de afgelopen vijftig jaar staande weten te houden in het geraas. Onderwijl dromend over en bij tijd en wijle – als ik me sterk voelde – vechtend voor iets beters.

In 2011 begon ik, samen met mijn vriend en collega Henk Jansen, met dit blog. We legden de lat direct al torenhoog: we gingen de samenhang in kaart brengen van de transities die zich op tal van gebieden afspelen. Daarvoor moest TransitieWeb een groepsblog worden. Maar dat werd het niet, en ik heb vorig jaar bij ‘Over ons’ de hooggestemde idealen er maar weer afgehaald.

Maar wat niet is kan nog komen. Misschien dekt de mooie mission statement van 2011 over vijf jaar de lading alsnog.

Onderwijl heb ik een soort tussenbalans geschreven. Ik noem het een essay. De titel is De manifestatie van de Nieuwe Aarde. In deze tekst geef ik stem aan datgene wat ik als elfjarige al voorvoelde als mogelijke toekomst. Maar nu dan in grotemensenwoorden en met keurige verwijzingen naar bronnen die mijn betoog ondersteunen.

Hier, op TransitieWeb, uit ik mij over onderwerpen die voor mij van levensbelang zijn. De postings hebben een eigen dynamiek en kennen een aanvankelijk nog verborgen samenhang. Na verloop van tijd voltrekt zich dan het wonder: er worden verbindingslijnen zichtbaar.

Het essay dat ik op deze bijzondere dag publiceer toont een paar van zulke verbindingslijnen.

Ik draag het op aan mijn elfjarige ik.

De hemel in Friesland

Mijn komst naar Friesland, eind april 2015, bracht me niet terug bij de uitbundige natuur van mijn jeugd, iets waarop ik wel gehoopt had. In plaats daarvan confronteerde deze switch me met een natuur die sterk onder druk staat en terugwijkt.

De natuur van mijn jeugd is er nog wel, maar je moet er goed naar zoeken. Je vindt haar rond sommige bio-boerderijen, in natuurgebieden en op de Waddeneilanden. Maar zelfs daar voel ik dat er iets in de sfeer veranderd is.

Friesland heeft nog iets met me gedaan. Het heeft mijn ogen geopend voor geopolitieke ontwikkelingen die mij in het wereldse Amsterdam nog grotendeels ontgingen. Ik weet precies de dag waarop dit ‘ontwaken’ plaatsvond: 6 augustus 2015.

Het was een rustige, lauwe zomerdag¹. Ik zat op een bankje langs het Prinses Margrietkanaal in Grou en zag daar tot mijn stijgende verbazing hoe het hele luchtruim, van horizon tot horizon, door een paar brullende jets werd volgespoten met uitdijende vliegtuigstrepen, waardoor het heldere, diep donkerblauwe firmament langzaam veranderde in een zonsverduisterende melkwitte koepel. En terwijl ik dit zag gebeuren, begon diep in mij het besef te groeien dat deze vliegtuigen mijn hele wereld op losse schroeven aan het zetten waren.

Chemtrails is de naam voor deze strepen. Het is een omstreden onderwerp. De informatie daarover had ik in voorgaande jaren wel langs zien komen, maar naast me neergelegd. Voornamelijk omdat chemtrails vaak in verband werden gebracht met geheime plannen om de wereldbevolking te verminderen (‘depopulatie’). Dat leek me een indianenverhaal. Niet serieus te nemen.

Maar op grond van deze nieuwe ervaring in Grou besloot ik me er toch nog eens in te verdiepen. En dit keer goed. Dat heb ik gedaan. En mijn conclusie is: chemtrails zijn een realiteit². Ze bevatten stoffen die naar alle waarschijnlijkheid zeer schadelijk zijn voor alles wat leeft, groeit en bloeit. De vraag die dit voor mij opriep was: ‘Wat zal ik me verder nog druk maken over ecodorpen en permacultuur als het gif tegenwoordig uit de lucht regent?’

Vervolgens ontdekte ik dat chemtrails niet op zichzelf staan, maar deel uitmaken van een wereldomspannend netwerk van satellieten,

HAARP-installaties ('ionospheric heaters'), radarsystemen en mobiele netwerken. Je kunt pas iets uitrusten tegen chemtrails, als je weet hoe dit complexe netwerk in elkaar steekt. Het daaropvolgende onderzoek bracht me bij het werk van Elena Freeland.

Zij heeft minutieus blootgelegd wat er hier gaande is³. Zij spreekt van een streven naar full spectrum dominance. Totale en absolute overheersing en controle van de aardse atmosfeer. En daarmee van het weer, van de natuur en van alle wereldburgers, inclusief hun geest. In een van mijn blogpostings stelde ik daarom voor om chemtrails een nieuwe naam te geven: Orwell-strepen⁴.

Als ik hierover sprak met intimi kreeg ik stevast te horen dat dit te negatief was. Het kon toch niet waar zijn dat... En zelfs als het wel waar zou zijn, dan moest je er vooral niet teveel aandacht aan besteden, want alles waar je energie in stopt groeit... Zo veranderde ik van aanklager in beklagde. Ik stimuleerde het negatieve, ik werd een mede-dader.

Mijn verweer daartegen was aanvankelijk zwak: 'Je moet toch weten in welke wereld je leeft? Alleen dan kun je goede beslissingen nemen.' Dit argument bracht geen oplossing. Het bleven twee kampen. Dat van het alarm en dat van de ontkenning. Zo begon de winter. Die gebruikte ik om de stukjes van de puzzel in elkaar te passen. Ik kon maar niet om al dat diepe zwart heen. Welke regering laat bij volle verstand zijn eigen bevolking vergiftigen? Wat is hier gaande?

Mijn conclusie: wij leven in een beschaving die op zijn laatste benen loopt. Elites die eeuwenlang profiteerden van de bloei van deze civilisatie zetten alles op alles om hun posities te behouden. Hoe ernstiger ze zich bedreigd weten, hoe valser ze gaan spelen. Zo bezien is het streven naar full spectrum dominance een signaal van tomeloze zwakte. Een wanhoopsdaad. Maar wel een zeer schadelijke en gevaarlijke wanhoopsdaad.

En de volgende vraag, die zich van hieruit aandient luidt: welke nieuwe beschaving komt er dan aan? Wat proberen de huidige machtscentra er zo massief onder te houden? Als we daar een scherp beeld van hebben, zijn we een grote stap verder.

In dit essay noem ik een tiental kernelementen van deze wereld in opkomst. Als je deze elementen in hun samenhang bekijkt, ontstaat het beeld van een waar Paradijs op Aarde.

Naar mijn idee dient dit tijdperk zich daadwerkelijk aan, en kan iedereen daar een bijdrage aan leveren. Met dit essay hoop ik de lezer aan te sporen tot precies zulke acties.

Mijn omzwervingen sinds 6 augustus 2015 hebben mij teruggebracht bij mijn uitgangspositie: de ecodorpen. Ik kijk er nu alleen op een andere manier naar. Ik zie levendig voor me hoe ze zich ontwikkelen uit kleine, zelfvoorzienende kernen van ongeveer acht mensen. Enclaves, die op termijn kunnen uitgroeien tot een ecodorp of een eco stadsdeel. Deze kleine kernen zijn de motor van de Nieuwe Aarde.

1. Onze ware geschiedenis

De moord op president Kennedy in 1963⁵ markeerde de eerste militair-industriële staatsgreep in de VS. De aanslag op de Twin Towers op 11 september 2001 de tweede⁶.

Sinds die dag staan overal op aarde de krachten van licht en duister lijnrecht tegenover elkaar. Vooralsnog lijken de laatsten de overhand te hebben. De situatie is echter niet hopeloos en kan ook niet hopeloos zijn. Hier geldt: hoe dieper het zwart, hoe stralender het licht dat het aantrekt.

De krachten van de duisternis maken ons wijs dat er altijd al oorlog en ellende waren op onze planeet, wat een grove leugen is, maar wij geloven die, omdat wij stekeblind zijn voor grote delen van onze eigen planetaire geschiedenis. Dat is niet onze schuld want deze kennis is eeuwenlang voor ons verborgen gebleven⁷.

Het zou juister zijn te stellen dat oorlog en ellende sinds de komst van het patriarchaat onuitroeibaar zijn gebleken. We kunnen deze situaties alleen uitbannen als we ons de integrale geschiedenis van de planeet Aarde – en daarmee van de vele vreedzame aardse en buitenaardse beschavingen die haar hebben bewoond – weer toe-eigenen.⁸

2. Onze grootste rijkdom

Al het kwaad dat hierboven is genoemd wordt bedacht en uitgevoerd. Het ontstaat in de geest en vindt daarna zijn manifestatie. Met andere woorden: wij scheppen deze wereld zelf. Dat betekent dat we ook het vermogen bezitten haar te her-scheppen. Twee bevlogen generaties kunnen de wereld een totaal ander aanzien geven. De eerste generatie bedenkt haar en zet de benodigde infrastructuur neer, de tweede kleurt haar in en herschept haar naar haar beeld.

Daarom is het van onvoorstelbaar groot belang HOE wij ons onze wereld voorstellen. Onze grootste rijkdom is ons verbeeldingsvermogen, onze creatieve denkkraft. Wij zijn in essentie Scheppers. Niemand kan ons dat vermogen ontnemen.

De strijd van licht en duister is daarmee in wezen een ideologische strijd. Ons beeld van de wereld maakt de wereld. Dus als het duister de overhand krijgt, dan klopt er iets niet in ons beeld van de wereld. Dan hebben we psychologisch, spiritueel en politiek huiswerk te doen. We moeten de blik naar binnen richten en tot inkeer komen.

Maar dat is niet het hele verhaal. Ook de omgekeerde beweging is nodig en wel min of meer gelijktijdig. We kunnen onze wereld namelijk heruitvinden. Ons haar opnieuw toe-eigenen door haar bij volle bewustzijn te verbeelden. Hoe willen we haar hebben? Hoe willen we haar zien? Wat is onze inkleuring van de Nieuwe Aarde? Welke omgeving gaan onze kinderen en kleinkinderen en de generaties na hen aantreffen?

Wij zijn aan zet.

3. Werelden in transitie

Op het breukvlak van duizendjarige tijdperken ontladen zich enorme spanningen. Het oude klampt zich met man en macht vast aan wat geweest is. Het kan dat ook, want voorlopig beschikt het nog over massieve machtsmiddelen. Het nieuwe roeit tegen deze stroom in en heeft nog amper invloed, maar het hoort de verleidelijke melodie van de naderende toekomst en ontleent daar kracht en vertrouwen aan.

Als het oude echt in het nauw komt, wordt het vals en grijpt het naar afzichtelijke wapens: marteling, moord en doodslag, ondermijning en verraad, bedrog en misleiding. Dat is wat hier bedoeld wordt met 'het duister', het is de oude wereld in doodsnood. Dat is waar we doorheen moeten, gewapend met een zo scherp mogelijk beeld van het nieuwe dat zich aankondigt en dat we hier de 'Nieuwe Aarde' noemen.

De wereld die op instorten staat wordt gedomineerd door geld, macht en controle. Het is de wereld van Babylon en Rome, van kerkvorsten, oligarchen en politieke elites. De wereld van zelfzucht, particulier eigendom en kapitaal. Een wereld waarin het materiële domineert en het spirituele kwijnt. Een wereld die de aarde en alles wat daarop leeft en groeit schaamteloos plundert en uitput.

De oude wereld in één woord: exploitatie.

Wat zich aandient is een tijdperk van liefde, vrede en overvloed. Een wereld waarin het spirituele het leidende principe is en waarin nemen en geven in balans zijn. Een wereld met een mate van schoonheid die we ons nog amper kunnen voorstellen. Een wereld ook die open is naar de kosmos en dankzij liefdevolle contacten met verre beschavingen op een aanzienlijk hoger peil van wetenschap en technologie staat.

De nieuwe wereld in één woord: creatie.

4. Beelden van de Nieuwe Aarde

De Nieuwe Aarde kent vier kernkwaliteiten of leidende principes: zij is hoogtechnologisch⁹, natuurminnend, holyndisch en liefdevol in de betekenis van vervuld van Liefde.

Inzicht in onze ware geschiedenis helpt ons de logica te begrijpen van de opeenvolging van tijdperken en beschavingen die aan ons voorafgingen. Op aarde hebben beschavingen bestaan die technologisch veel verder waren dan de onze nu. Datzelfde geldt op dit moment naar alle waarschijnlijkheid voor beschavingen elders in en buiten ons zonnestelsel. Bescheidenheid ten aanzien van onze huidige stand van technologie is daarom op zijn plaats.

Bovendien maakt dit inzicht duidelijk dat we niet terugkeren naar een vorig tijdperk. We gaan echt niet terug naar de eenvoud van de Middeleeuwen of naar de mobiele leefstijl van nomaden van de periode voorafgaand aan de agrarische revolutie.

We zijn op weg naar iets nieuws, iets dat op aarde nog niet eerder heeft bestaan. Rudimentaire trekken daarvan zijn nu al zichtbaar.

a) Hoogtechnologisch

Technologie is geconcentreerde geestkracht. High tech in de ware zin van het woord is daarom technologie van een hoog geestelijk niveau. We zien daarvan nu de eerste signalen in de vorm van het werk van wetenschappelijke pioniers die zich bezighouden met het ontwikkelen van een multidimensionele fysica. Daarmee leggen ze de basis voor technologieën als nulpuntenergie (breakthrough energy), voortstuwing zonder brandstof (anti-gravity), interstellair reizen, tijdreizen, tijdelijke onzichtbaarheid (cloaking) en transmutatie van materialen. Sommige van deze meer geavanceerde technologieën worden nu al militair ingezet, maar ze worden hevig onderdrukt in de niet-militaire samenleving.

Hoge technologie is ook spiritueel hoogwaardig. Zij gaat uit van het Ayni-principe: wie neemt zal ook geven en zo mogelijk in ongeveer dezelfde mate. Oftewel: je krijgt wat je geeft.

b) Natuurminnend

De Nieuwe Aarde is op de allereerste plaats bezielde Natuur.

Zij ziet zich als Natuur. Zij is Natuur. Dat wil zeggen: er is geen scheiding meer tussen mensen en natuur.

Alles wat de wereld van planten en dieren pijnigt is een marteling voor ons. Alles wat de Aarde geweld aandoet is een aanslag op ons.

De Nieuwe Aarde wekt de indiaan in ons en laat deze niet meer inslapen. Hieruit volgen vanzelf principes als organisch, biologisch, circulair, geven en nemen en permacultuur. Als het goed gaat met de bodem gaat het goed met ons. Als de bossen en zeeën floreren komen wij tot bloei.

c) Holyndisch

Dit is een nieuw woord. Het is samengesteld uit drie andere woorden; holistisch, individualistisch en holy (heilig). En met een beetje moeite kun je er ook nog een indiaan in ontdekken.

Holyndisch wil zeggen dat het individu nooit losstaat van het geheel van de samenleving, dus altijd deel is van het geheel en zo ook bekeken dient te worden. Dit is een holistisch perspectief. Aan de andere kant is het individu ook een afzonderlijke eenheid en als zodanig heilig, net zoals het lichaam van ieder individu heilig is.

Een andere manier om dit schijnbaar tegenstrijdige principe uit te drukken is het principe 'WijVoorMij'. Je kunt deze uitdrukking als geheugensteuntje gebruiken. De betekenis is als volgt:

- Wij gaat voor Mij (het collectieve belang staat voorop).
- Wij is er voor Mij (het collectief respecteert en bekrachtigt de positie van elk individu).